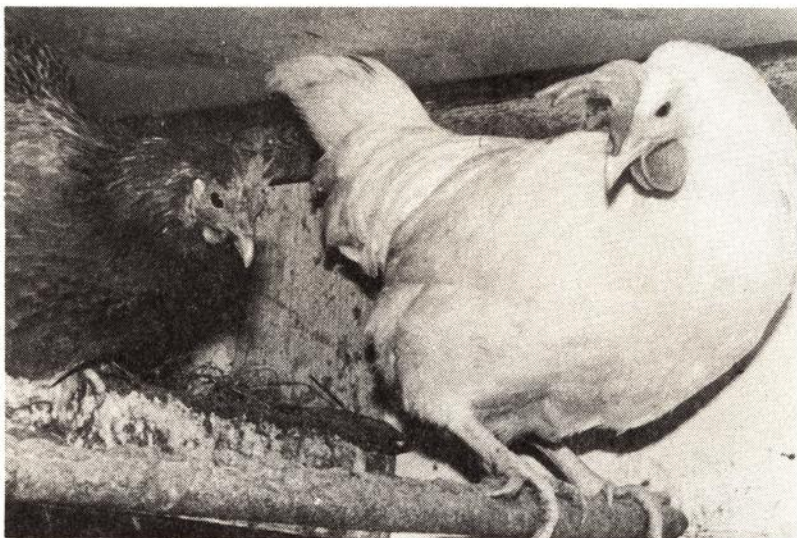

HUNSFOS POSTEN

Anerkjennelse

Våre lesere vil huske det løftet Trygve Jortveit gav for 1 år siden – dersom rammen som var satt opp for kostnadene og inntektene i 1982 slår til, ville han overrekke Flaatin en sprell levende høne som kan spankulere på plenen fremfor huset hans på søm.

Nå vet vi at «rammen har slått til» og det har foranlediget Jortveit til å finne den vakreste høna mellom Vennesla og Grimstad. Hun er for tiden under trimming på et betryggende sted, og vil komme til å ta seg godt ut under den høytidelige overrekkelse som vil finne sted når plenen på Søm har tatt vårdrakten på. Imellomtiden må Flaatin smøre seg med tålmodighet.

Fra redaksjonen

Påsken står for døren og mange ser fram til noen oppbyggende dager, som enten skal tilbringes på fjellet, i utlandet, på Hunsfosheimen, på Vesøy, i Melkevika, i hytte på heia eller ved sjøen, eller ganske enkelt i ro og mak hjemme.

Vi ønsker våre lesere god oppladning og håper at vi kan møtes etter påske med humør og med friske krefter til å fa fatt på våre felles oppgaver.

De som må være tilbake i bedriften håper vi vil få anledning til å samle krefter ved en annen anledning.

God Påske!

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av

Hunsfos Fabrikker
Hunsfos Arbeiderforening
Hunsfos Funksjonærforening
Hunsfos Bedriftsidrettslag

REDAKSJON

Redaktør Trygve Kittelsen
Jan Skårdal
Marianne Bjørnvall Aasgård
Tor Dalsøren

TRYKT HOS

Sørtrykk, Vennesla
på Hunsblade 100 gr/m²
Omslag
Hunsblade 150 gr/m²

Som dagene går.....

ansatte for meget god innsats i det forløpne år. Det er ikke vanskelig for meg å viderebringe denne ros i dette nummer av Hunsfosposten.

Jeg skal ikke her og nå foreta noen analyse av årsakene til vår fremgang, de er flere – men kanskje jeg noe forenklet kan si at vi har fått striskjorten på – og dessuten funnet den riktige fasjonen!

Når dette er sagt må vi på ingen måte mene, enn tro at alle sorger er slukket – det hele går jo så fint!

For det første er nevnte overskudd alt for lavt i forhold til virksomhetens omfang. Det skal langt høyere tall til for å ruste opp og holde vedlike nåværende anlegg, samt legge grunnlaget for fremtidige aktiviteter ved bruket.

For det andre må vi vistnok se noe lenger etter den forventede konjunkturoppgang. Forholdene i vår bransje er fortsatt meget vanskelige og karakteriseres ved en ordremengde fra hand til munn. Vi kan derfor ikke utelukke permitteringer i en viss grad utover i 1983. Det vi nå først og fremst trenger er en snarlig prisøkning på ferdigproduktene.

Vi må derfor innse at 1983 blir et meget vanskelig år – og vi får mer enn nok å gjøre for å følge opp resultatene vi oppnådde i 1982. Budsjettet for året er meget stramt og forutsetter ytterligere forbedringer på ulike områder.

En nødvendig effektivitetsøkning i produksjon og salg, bemanningsreduksjoner og andre tiltak for å øke produksjonen pr. mann/time.

Kontroll og krav til kvalitet på ferdigproduktene må få en høyere prioritet.

Og nok en gang: Orden og renhold lar ennå meget tilbake. Det **har** blitt bedre og jeg er faktisk i stand til å gi en rekke gode eksempler – og de rette vedkommende vet det nok. Vel, dere kjenner min mening om disse ting – og den er jeg fortsatt enig i.

Sluttelig vil jeg håpe at vi i fellesskap gradvis skal greie å løse de problemer vi nå sliter med, og samtidig utnytte de muligheter som opplagt finnes i fremtiden.

Til vinteren sier vi vel blåst.

Nå venter vi på vår.

Vår vår i år.

Men først kommer PÅSKEN,

som vanlig nye krefter vi finner,

og endelig: takker vi mørket som svinner.

God Påske.

Egil Flaatin

Som de fleste er kjent med fra intern informasjon og dagspressen kom Hunsfos Fabrikker, konjunkturførholdene tatt i betraktning, relativt bra gjennom 1982.

Vi hadde tilnærmet full produksjon på våre maskiner og omsetningen på 355 mill. kroner er den høyeste som noen gang er oppnådd. Resultatmessig ble det et lite overskudd på vel 2 mill. kroner.

La oss slå fast at oppnådde resultater er kommet ved felles anstrengelser på de ulike plan i bedriften. Ved siste styremøte ba styreformannen, Kåre Moe, på styrets vegne administrasjonen om å overbringe en takk til alle

VI GRATULERER

60 år	Født i 1923
Torunn Bakken	25/3
Salve Aas	6/4
Arnt Sigurd Pedersen	24/4
Arnfinn Abrahamsen	1/6
Ommund Byremo	1/6

50 år	Født i 1933
Kjell Stredet	21/4
Alfred T. Guse	20/5
Godtfred Omland	12/6
Magne Lindekleiv	15/6

Veteraner som takker av

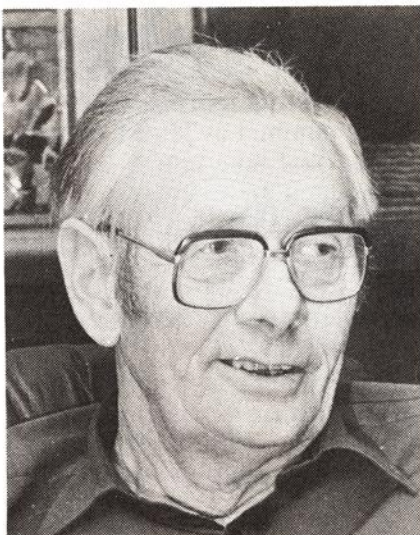

Arnfinn Ellingsen

Arnfinn Ellingsen har sluttet hos oss. Etter en arbeidsulykke i 1977, måtte han nå gi seg. Han forsøkte seg flere ganger de siste årene, men på høstparten i fjor ble de definitivt klart at han måtte gå over på uføretrygd. Arnfinn syntes det var tidlig å måtte gi seg, men det er ikke noe å gjøre med det.

Han er født 4. januar 1940. Etter skolen bar det rett i arbeid. Først et år ved Aluminiumsbåter på Dalane, så et år på Norsk Wallboard så til Hunsfos i 1956. At det ble Hunsfos var naturlig. Både faren, Arthur, og bestefaren, Adolf, hadde lange tradisjoner her. Det første året jobbet han også sammen med bestefaren i syrehuset. Deretter kom han til renseriet, hvor han arbeidet som vedkapper, kranfører, og ellers alt som måtte gjøres med tømmeret. Der likte han seg godt, og ble værende der fram til det triste uhellet som stoppet ham alt for tidlig.

Men Arnfinn er ved godt mot. Godt humør hjelper, og det har han nok av. Dagene går med til å drive sine hobbyer. Ammatørradio er han ivrig opptatt med, og om sommeren blir det mange fisketurer i motor båten han har sammen med en kamerat. Så der er alltid noe å ta seg til, sier Arnfinn. Vi takker for kameratskapet i tiden hos oss, og ønsker ham alt godt for framtiden.

Eilef Juklerød

I stuen til Eilef og Borghild Juklerød henger 2 malerier malt av Knut Fjermedal. Det ene er av gården Juklerød på Neslandsvatten i Drangedal hvor Eilef vokste opp som den eldste av 7 søsken. Det andre er fra Borghilds barndomshjem Huset på Bygland.

Eilef som nå er 67 år og pensjonist, var tidlig med sin far på skogsarbeid. Hans hug sto imidlertid til annen virksomhet. Vel 22 år gammel tok han fatt som forskalingsnekker rundt om på Østlandet. Av arbeidsplasser nevner vi dam og kraftstasjon på Hen, Slemmestad Sementfabrikk hvor han var med å bygge en 80 meter høy skorstein, og Hellefos dam og kraftstasjon. Han bygde hus på Juklerød og giftet seg med Borghild Huset i 1941.

i 1951 flyttet ekteparet til Bygland hvor Eilef slo seg ned som tømmermann sammen med en annen.

Til Venesla kom de i 1960 og Eilef begynte i april i blekeriet som avløser. Etter hvert ble han satt inn i samtlige jobber i cellulosefabrikken som avløser. Bedriften var gått over til en helt ny kokemetode som muliggjorde bruk av furu og løv. Syrehuset kjørte med provisorisk utstyr og samtlige avdelinger var under ombygging. I forbindelse med overgang til helkontinuerlig drift besluttet bedriften å ansette skiftformenn i råstoffavdelingene. Det var da naturlig å henvende seg til Eilef som var villig til å påta seg formannsjobb. Etter først å ha vært avløser for formennene, gikk han over i fast formannstilling fra juni 1973.

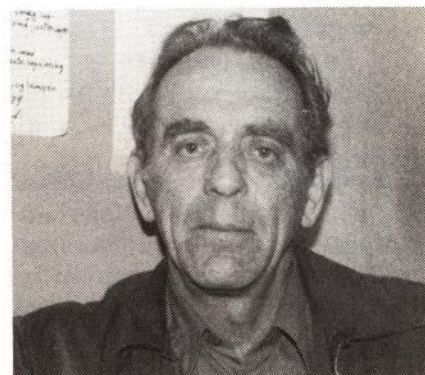
Begynnelsen av 60-årene var en vanskelig tid for cellulosefabrikken. Det var økende bekvansker i forbindelse med overgang til ferskere virke, og en tid var vi plaget av urenheter i massen. Dette førte til stor belastning for alle. Vi vil gjerne nå benytte anledningen til å takke Eilef for den gode hjelp han var spesielt i denne vanskelige tiden hvor det mang en gang gikk «på nervene løs» for mange av oss. På den annen side var dette en interessant tid da det ikke manglet oppmuntring. Den nye prosess hadde ført til nye muligheter for bedriften vår.

Eilef har gitt uttrykk for at han likte seg godt på Hunsfos og blant sine arbeidskamerater i cellulosefabrikken.

Hyggelig er det å konstatere at han nå i sin nye tilværelse som pensjonist befinner seg meget vel sammen med sin Borghild i Per Gynts vei 3. Barn og barnebarn har de ikke langt unna, og det har vi forstått er til stor velsignelse.

Vi takker Eilef og ønsker ham og hans familie en god tid fremover.

T. Kittlesen

Egil Seljås

Egil Seljås sluttet her i midten av januar 1983. Han er født i Åmli den 24 juni 1919. Der vokste han opp og tok senere jobb som skogsarbeider. Han fikk seg også gård, som han drev fram til han reiste til Venesla og begynte på Hunsfos i 1960.

Han begynte ved den gamle skjæremaskinen som sto i enden av 5-eren. Så var han ved omrulleren en stund inntil han kom til P.M.6, hvor han var til han gikk av.

Egil bygde seg hus i Tvangsdalen, like ved siden av sin bror, Torleif, som også er på Hunsfos. Han liker å gå og stelle rundt huset, og noen fisketurer blir det også. Vi ønsker Egil mange gode år framover. →

GODE HJELPERE

Arne Linjord og Trygve Jortveit, sivilingeniører og lektorer ved AID, har vi hatt til hjelp i prosjektavdelingen fra august 1981 til januar 1983. Forutsetningen var at de skulle være hos oss min. 1 år maks. 2 år, det ble 1,5 år.

Løsningen var «midt i blinken» for Hunsfos, begge hadde lang industripraksis før de gikk inn i skolearbeid. Og begge hadde tilknytning til Vennesla og Hunsfos, Linjord fra sin tid som ingeniør på Hunsfos og Jortveit er jo født og oppvokst i Vennesla. Sistnevnte er en kjær «journalist» i Hunsfosposten for å nevne en av hans mange gode sider.

Ordningen kom i stand ved en tilfeldighet. En tidligere hunsfosarbeider, kom i snakk med de to over en kopp kaffe i Kantinen på AID på det tidspunkt da Hunsfos søkte etter nye medarbeidere til prosjektavdelingen. Og så begynte snøballen å rulle. Etter mange år i skolen fant begge at det kunne være nyttig med kontakt med

industrien igjen. Og de kom til Hunsfos like etter at styret hadde vedtatt et større investeringsprogram. Hunsfos hadde på den tiden for liten slagkraft når det gjaldt prosjektering av nyanlegg og dette at vi fikk 2 ingeniører som kunne gå direkte inn i jobben var avgjørende for gjennomføringen av programmet.

En del av de som hadde hatt samarbeid med Linjord og Jortveit arrangerte en avskjedslunsj for å markere en hjertelig takk for en interessant og god tid sammen. De hadde begge gjort seg meget populære. På den annen side holdt de hver sin svar tale og det manglet ikke på lovord over de gode arbeidsforhold og det gode miljøet på Hunsfos.

Vi er nå igjen i en situasjon hvor vi har for liten prosjekteringskapasitet. Vi har ikke fått noen kvalifiserte søkere til den stillingen vi har lyst ledig. Noen Ny «Grimstad-løsning» er ikke i sikte.

Alf Melling

Liv Underland

Siv.ing. Liv Underland, PFI, har forlatt oss etter å ha arbeidet med prosjekter i cellulosefabrikken i et halvt år. Hennes primære oppgave var å finne årsaken til at vi til stadighet hadde «brente flis» i cellulosen, samt å fjerne samme. Dette gjorde Liv, litt for raskt kanskje syntes de som hadde daglig kontakt med et humorfylt menneske og en koselig kollega.

B.J.

Marie Halvorsen

«Gamle Marie» var det ikke så sjelden å høre fra Oddvar Robstads alt annet enn lyddempet munn – «jeg må ha oppgave over .....

Ingen tvil om at regnskapsavdelingen er en avdeling med humor og fart. Dette bekreftet Marie da vi intervjuet henne i forbindelse med at hun takket av etter vel 24 år på Hunsfos. Hun kan ikke få lovprist sine kol-

legaer nok – spesielt ikke sine to sjefer gjennom tiden Otto Hagman og Oddvar Robstad – og hun takker alle for en god og interessant tid. Marie opplyser oss om at i hennes tid har ingen sluttet i regnskapsavdelingen – bortsett fra de som skulle ha barn og de kom tilbake. Det forteller ikke så lite om forholdene. Den første dagen i bokholderiet hadde Hagman sagt at her er vi alle dus – og trivelig hadde det vært fra første stund.

Marie Halvorsen er født i Kristiansand. Sin første jobb hadde hun i regnskapsavdelingen til Wallhalla Såpefabrikk. Her var hun i 10 år inntil hun dro til Oslo og fikk jobb i regnskapsavdelingen til Norsk Surstoffabrikk hvor hun var i 13 år. Til Hunsfos kom hun 1. okt. 1958. Etter en kortere tid på tømmerkontoret begynte hun i regnskapsavdelingen hvor hun har hatt materialregnska-

pet. I den senere tid har hun i tillegg vært kasserer.

Marie sier at i hele sitt liv har hun vært med i det kristne arbeide, og da spesielt i forbindelse med søndagskolene og misjonsarbeide. For henne har det vært viktig å ha et fast ståsted med de gleder og oppgaver det fører med seg.

Vi er så frie å karakterisere Marie – ikke som «gammel» – men som en sol. Det har vært en fornøyelse, og ikke til liten trøst for oss som gruer for å gå av på pensjon, å høre hennes beskrivelse av hvor godt hun har det. «Jeg stortrives hver dag, er aldri i beit for noe å gjøre, jeg vever, har eget hus og hage .....

Vi takker Marie Halvorsen og ønsker at hun fortsatt må få en trivelig tid som pensjonist.

T. Kittelsen -

Samtlige ansatte under 70 år er ulykkesforsikret i Storebrand – Idun gjennom Hunsfos Fabrikker.

Forsikringen gjelder ulykkeskader som inntreffer så vel i arbeidstiden som i fritiden. Forsikringen gjelder deltakelse i bedriftsidrettskonkurranser og i trening, men ikke for en rekke aktive idretter som boksing, utforrenn, fotball m.v.

Det vil føre for langt her å komme inn på alle forsikringsvilkårene, men spørsmål vedrørende disse og fastsettelsen av graden av varig invaliditet kan rettes til Kari Pettersen, Hovedkontoret.

Forsikringssummer ved ulykkeskade:

Ved livsvarig invaliditet kr 120.000,-
 Ved dødsfall kr 120.000,-
 Dagpenger kr 0,-

Erstatning under denne polise utbetales slik:

Erstatningsbeløp utbetales direkte til forsikrede eller de etterlatte. Forsikringssum som er avtalt ved død, utbetales til ektefellen som ugjekkellig begunstiget. Begunstigelsen bortfaller ved skilsmisse eller lovformelig separasjon. Hvis den forsikrede ikke etterlater seg begunstiget ektefelle, utbetales forsikringssummen til avdødes livsarvinger. Etterlater den forsikrede seg heller ikke livsarvinger, utbetales forsikringssummen til den som forsikringssummen er testamentert til, eller til øvrige arvinger etter loven. Disse personer er oppnevnt som begunstiget i den rekkefølge de her er nevnt.

De L.O. tilsluttede er dessuten ulykkesforsikret i samvirke.

Forsikringssummene fordeles etter husstand på skadedagen og fordelingen framkommer slik:

A.	Død:	Invaliditet:
Medlem:	kr 80.000,-	kr 335.000,-
Ektefelle	kr 30.000,-	kr 60.000,-
Barn	kr 0,-	kr 115.000,-
B.		
Medlem	kr 80.000,-	kr 335.000,-
Ektefelle	kr 50.000,-	kr 125.000,-
C.		
Medlem	kr 80.000,-	kr 335.000,-
Barn	kr 0,-	kr 236.000,-
D.		
Enslig medlem	kr 30.000,-	kr 528.000,-
	Årspremie	kr. 208,-

I tillegg til denne forsikring er medlemmer tilsluttet L.O. også forsikret gjennom en grunnforsikring. Ved na-

Kollektive ulykkesforsikringer ved Hunsfos Fabrikker

Fra 1. januar 1980 er erstatningsbeløpene følgende:

Til	Alder	Hovedsum	Ektefelle-tillegg	Barne-tillegg	Ektefelle-forsikring	Uførhet ved ulykke	
						Enslige	Øvrige
61 år		4 000	12 000	3 000	3 000	60 000	20 000
61 år		3 800	11 400	3 000	3 000	60 000	20 000
62 år		3 600	10 800	3 000	3 000	60 000	20 000
63 år		3 400	10 200	3 000	3 000	60 000	20 000
64 år		3 200	9 600	3 000	3 000	60 000	20 000
65 år		3 000	9 000	3 000	3 000	60 000	20 000
66 år		2 800	8 400	3 000	3 000	60 000	20 000
67 år		2 600	7 800	3 000	3 000	60 000	20 000
68 år		2 400	7 200	3 000	3 000	60 000	20 000
69 år		2 200	6 600	3 000	3 000	60 000	20 000
70 år		2 000	6 000	3 000	3 000	60 000	20 000
71-75 år		2 000	6 000	3 000	3 000	0	0
Over 75 år		2 000	0	0	2 000	0	0

turlig dødsfall innen husstanden eller ved uførhet ved ulykke gis melding til fagforeningskontoret som sender alle papirer og medlemsbok til Samvirke.

Ved foreninger tilsluttet L.O. er det kollektiv hjemforsikring på innbo og løsøre. Denne forsikring innbefatter også erstatning ved ulykke.

Erstatningsregler

Ved dødsfall utbetales forsikringssummen i sin helhet. Det samme gjelder for skader som medfører 100% varig invaliditet. Ved delvis invaliditet blir erstatningen en tilsvarende del av forsikringssummen.

Følgende forsikringssummer gjelder:

	Ved død	Ved invaliditet
Medlemmet	kr 2500,-	kr 15.000,-
Ektefelle/ samboer	kr 2500,-	kr 15.000,-
Barn	kr 1000,-	kr 15.000,-

Før enslig medlem gjelder forsikringen med dobbelte forsikringssummer. Ved fylte 67 år nedsettes forsikringssummen ved invaliditet med 1/4 og deretter med 1/4 hvert år.

Ulykkesforsikringen opphører ved fylte 70 år.

Det fratrekkes ingen egenandel i erstatningsoppgjøret.

For øvrig henvises til Samvirkes alminnelige vilkår for enkel ulykkesforsikring.

Nærmere detaljer vedrørende forsikringene kan fåes ved henvendelse til Fagforeningskontoret.

Bønnen

*Løft eders hender, enhver især,
 løft dem mot himlen, hvor Herren er,
 alle, som tror, at han hører.
 Mennesket spør vel, men himlen rår,
 skjebner der nede og skiftende kår,
 himlen den høie, idag som igår
 evige veier oss fører.*

*Løft eders hender mot himlen og bed;
 Himlen må senke sig signende ned
 over vår jordiske væren.
 Tendt er hver tanke som stjerner,
 evig har lyset i templene brendt,
 trangen til bønn er en lysgnist sendt
 ute fra syvstjernesfæren...*

*Bønnen i verden har himlen til mål,
 bønnen er flammen fra lengselens bål,
 hvor det bestandig brenner.
 Løft eders hender i lys og lønn.
 Huser ditt sinn den opriktiges bønn,
 er det et tempel for menneskers sønn,
 bygget av løftede hender.*

*Bønnen til Gud er av tusinde slag
 og er dog den samme igår som idag,
 under vår vandring her nede.
 Bønnen er tankenes høitidsskrud,
 og alt som har sinn kjenner bønnens bud,
 bønnen er hjertenes dikt om Gud.
 Lader oss alle bede.*

Herman Wildenwey

Hunfosposten for 30 år siden

Også dette året var det 2 vellykkete juletreffester for barn. Den ene aften var det 130 barn og neste aften 120 barn.

Direktør Knobel ønsket barna velkomne til bords og sa at de kunne spise så meget de orket, men ikke så mye at de sprakk. Ole Grundetjern var som vanlig den rutinerte leder. Sogneprest Norgaard talte til banra. Stor jubel vakte det da to «Flekkerødamer» – alias Leif Wenneberg og Ole Grundetjern – møttes på julehandel, hvor de skravlet noe vederstyggelig. Så kom julenissen!!

På Hunfos Arbeiderforenings årsmøte nektet Olav Jortveit gjenvalg som formann, og Ingulf Reinhartsen ble valgt. Ny sekretær ble Magne Strandberg.

Under «Den gamle Garde» ble Albert Salvesen intervjuet i hans hjem på Kvarstein i forbindelse med sin 70-års dag. Han var dekorert med medaljen for lang og tro tjeneste. Han arbeidet allerede i 12 – 13 års-alderen på teglverket i Nygårdsrabane i sommermånedene mens det var skolefri. Den første tiden var betalingen 40 øre dagen. Han gikk på skole for lærer

HISTORIE

Eivindson og ble konfirmert av presten Hertzberg i 1898. På Hunfos hadde han flere jobber, og i «Amerika» slpite han i 7 år. «Amerika» lå der massekommene er i dag. Han var i 16 – 18 år representant for fagforeningen og var 2 ganger på landsmøte i Oslo. I herredsstyret satt han i 3 perioder, og var med i ligninga, i gamleheimstyret og i fattigstyret.

Salvesen hadde aldri vært gift og på spørsmål om hva han fordrev tiden med svarte han:

–Å, det var litt av hvert. Hver lørdag var det dans, enten på brua eller på et av lokalene, også kjøpte jeg de heftene som folk gikk rundt og solgte. Aviser leste jeg ikke før Sørlandet begynte å komme. Det var bare bønder og de mer velstående som hadde råd til å holde aviser.

Bedriftsidrettslaget besluttet å sløyfe kontigenten for Hunfosposten. Idrettslagets økonomi var forholdsvis god takket være støtte fra bedriften og annonseinntektene.

Rasmus Johansen fylte 70 år og arbeidet fortsatt som maskinfører ved PM 4. Han kom til Hunfos fra Danmark i 1916, etter anmodning av direktør Hjort. Han hadde medaljen for lang og tro tjeneste og forbundsmerket i gull for 40-års medlemskap i fagorganisasjonen.

Georg Pettersen («Goggen») hadde en interessant beskrivelse av The Forest Products Laboratory, Wisc. Laboratoriet ligger i byen Madison, hovedstaden i Wisconsin. Instituttet hadde 9 avdelinger som omfattet forskning av skog og skogprodukter.

Fra spalten «Vet du det?» tar vi ut et spørsmål: Hva er de nye verdensrekordene på 3000 m og 5000 m. på skøyter? Svaret var 4.40,2 og 8.06,6. (Hva er det nå?)

Hunfosposten for 25 år siden

Ifølge adm. dir. Gunnar Borgen var året 1952 et godt år med høy produksjon og solid regnskap. Det ble produsert 41.885 tonn papir. Etter skatter og avskrivninger på til sammen ca. 6 mill. kr. viste driften et nettooverskudd på nærmere 2 mill. kr. Det ble utbetalt 8% utbytte til aksjonærene.

54 ansatte fikk overrakt Norges Vel's medalje under en flott middag med etterfølgende festlighet i Klubben i Kristiansand. Til stede var direktørene Borgen og Knobel, fylkesmann Lars Evensen og ordfører Sverre Vennesland. Gustav Kile takket ledelsen. Lengst tjenestetid hadde Ole Granly. Far og sønn – pensjonist Hjalmar Svendsen og formann på verkstedet Arthur Svendsen fikk medaljen samtidig. 3 blad Honnemyr som alle begynte ved Hunfos i 1922 – Andreas, Gustav og Olav var blant medaljørene. Eneste kvinne var Karen Pålsson.

Ingeniør Helland brakte damene en hyllest som vi gjengir nedenfor. Det spørs nok om ikke Hunfos hadde norgesrekord – ialt 256 «hunfosinger» hadde inntil da fått utmerkelsen for lang og tro tjeneste.

Kjenner noen seg igjen?

Kvinnens pris på medaljefesten

På medaljefesten i Klubben fremførte driftsingeniør Helland nedenstående prolog:

*Når man er moden for å få medalje
for alt det livet gir — og ikke gir —
i traust og trutt og uavbrutt batalje
for å lage tre og tømmer til papir —
Så husker man med ett, at kjære vene —
alt dette har jeg ikke gjort alene.*

*For det var en som trofast smørte nisten
og lappet buksen til han far.
Som bysset småen, og som lekte sisten
med Per og Jens og hadde kaffen klar.
Og gjorde tusen ting — så lett å glemme,
som likevel var grunnlaget i hjemmet.*

*A ja, såmen — det står bestandig kvinner
bak mannens dåd, hvorhen man så seg snur.
Fra Moder Eva — hun med eplekinner —
til selveste Madame de Pompadour.
Bestendig finnes de bak våre bragder,
De inspirerer, både fjern og nær.
Og medgi det: De stauteste i Agder,
de har vi nå i kveld i blant oss her.*

*På livsseilasen, der er kvinnen losen,
hun styrer trygt om det er grått og kaldt
Først tar hun hjertet, så lønningsposen —
og dermed går kommandoen og alt.
Det svake kjønn! Javel, men tusen mil
satt hun til rors i ekteskapets båt.
Og når det ikke nyttet med et smil,
da prøvde hun det gamle knepet: gråt.
Ja venner, det er pussig — er det ikke?
Vi registrerer som et typisk tegn:
Et lite tåredrypp i kvinneblikket
har mer effekt enn et — medaljeregnet.*

Hunsfos feiret triumfer på ski: Tok både 3- og 5- mannspokalen i bedriftsmesterskap. Gerhard Lundevold var klart best individuelt, ellers gjorde følgende det skarpt: Elias Omdal, Øystein Lie, G. Strandberg, Kåre Olsen, Karl Andersen og Arnold Beurling.

Det var fullt belegg på Hunsfosheimen i påsken.

Hunsfos vant bedriftsstafetten over 4 x 5 km. som ble arrangert på Moseidmoen. Begge lagpokaler gikk til Hunsfos ved 1: G. Strandberg, Ø.

Lie, E. Omdal og G. Lundevold. 2: A. Beurling, K. Andersen, G. Neset og K. Rødal.

Hunsfosmestere på ski ble Ø. Lie, G. Lundevold, G. Gundetjern, B. Olsen. Avdelingsvis ble verkstedet best

Juletefestene strakk seg over 3 kvelder på den mellomste festen var det 158 barn, og som tidligere ledet Ole Gundetjern festene med sikker hånd. Flere barn underholdt. Meyer Knudsen akkopagnerte på pianoet.

Karen Pålsson ledet en morsom gjettekonkurranse. Et problem: det store bruskonsum resulterte i stor trengsel i kjelleren da alle skulle, fordi de andre skulle, selv om de ikke skulle.

På arbeiderforeningens årsmøte ble Olav Jortveit valgt til formann etter Gustav Kile, og Georg Vigsnes ble gjenvalgt som sekretær.

Teknisk nytt: Syretårnene var under ombygging. Lageret for flytende SO₂ utvides. Det planlegges to lager beholdere for flytende klor. Det nye claylager og sorterere taes i bruk. PM 5 har fått Solvo-masseoppløser. I kokeriet er det bygget nytt kondensat system og varmegjenvinningen er forbedret. Ny cellulosekum nr. 7 er tatt i bruk. Ny sentralkum for tremasse bevirket jevnere tremassekvalitet.

Hunsfos, tok i bruk fjernskriver (Telex-maskin) som daglig ble betjent av Ingborg Harraldstad.

Materialforvalter Rudolf Andersen som hadde vært på Hunsfos i over 40 år, blir 68 år og går over i pensjonistens rekker.

Eldstemannen på Hunsfos, Johan Hagman, som gikk i sitt 83. år og som begynte ved fabrikken i 1902, gikk av på pensjon etter nærmere 56-års virksomhet ved fabrikken. Han var i full vigør.

Tidligere ordfører i representantskapet, Leif Mostue, var død 73 år gammel. Han var i mange år vår største kunde. Dertil var han et stort og edelt menneske.

Nils Voreland meddelte at det ble stadig færre arbeidsulykker ved Hunsfos, og at ordningen med verneutvalg fungerte ypperlig.

Hunsfos hadde besøk av planleggingssjefen i E. B. Eddy Co. Ltd., Ottawa, Kjell Wrangell (født i Kristiansand). Han hadde praktisert på Hunsfos i årene 1923 – 24. Om kvelden spilte han på Vennesla kino.

Til Canada kom han i 1928 og fikk arbeid som sjauer på et jernbaneanlegg. Han kunne fortelle at han i 1928 skulle arrangere et hopprenn for skiklubben i Ottawa, og skrev innbydelse til en annen skiklubb. Derfra kom 3 løpere, den ene Jon Kile, Vennesla, plasserte seg som nr. 1 og Trygve Langemyr fra Dalane som nr. 3. Verden er ikke stor.

STOPP! Tenk deg om!

Sikkerhet og trygghet skaper et godt miljø.
Hva kan vi - du og jeg bidra med for å fremme vernetanken og høyne trivselen på arbeidsplassen?

Om å «være sin brors vokter»

Dette er et kjent uttrykk fra Bibelen, men nå var det ikke akkurat den situasjonen jeg hadde i tankene. Det er vernearbeidet jeg tenker på, alle våre verneombud og eldre erfarne arbeidskamerater.

Foruten å passe på seg selv i arbeidet, kan vi også holde et øye med de andre gutta i laget, og gripe inn om vi ser det kommer til å gå galt. Det kan være under bruk av kran, er stroppen dårlig? Tyngdepunktet i løftet, kommer det hele til å tippe? Trer han rullestolen riktig? Si fra, grip inn når du ser at en av kameratene tar en farlig sjanse. Jeg pleier å si: Bruk hodet, tenk deg om.

Vi bør se det som vår oppgave å følge med hverandre i arbeidslaget, og gi et velment råd når vi ser at noe kan barke galt av sted.

Spesielt oppmerksomme må vi være overfor de nyansatte. Vi har dessverre flere eksempler på at disse er mer utsatt for skader enn de eldre og eldre og erfarne. Selv om en unggutt får opplæring i både vernearbeidet og selve jobben (maskinen), så tar det lang tid før han er kommet inn i selve arbeidsrutinen. Av skadehyppigheten kan en se at det tar faktisk omkring to år før en ungdom er blitt fortlørlig med arbeidet. Her kan dere som har erfaring være til stor hjelp for å redusere antall skader, og for å heve sikkerheten og tryggheten på arbeidsplassen.

A.M.U. er forkortelse av bedriftens Arbeidsmiljøutvalg, som er det øverste organ i alle saker vedrørende verne-miljø og sikkerhet på arbeidsplassen. Hvorledes A.M.U. er bygd

Arbeidsgiverens representanter er:

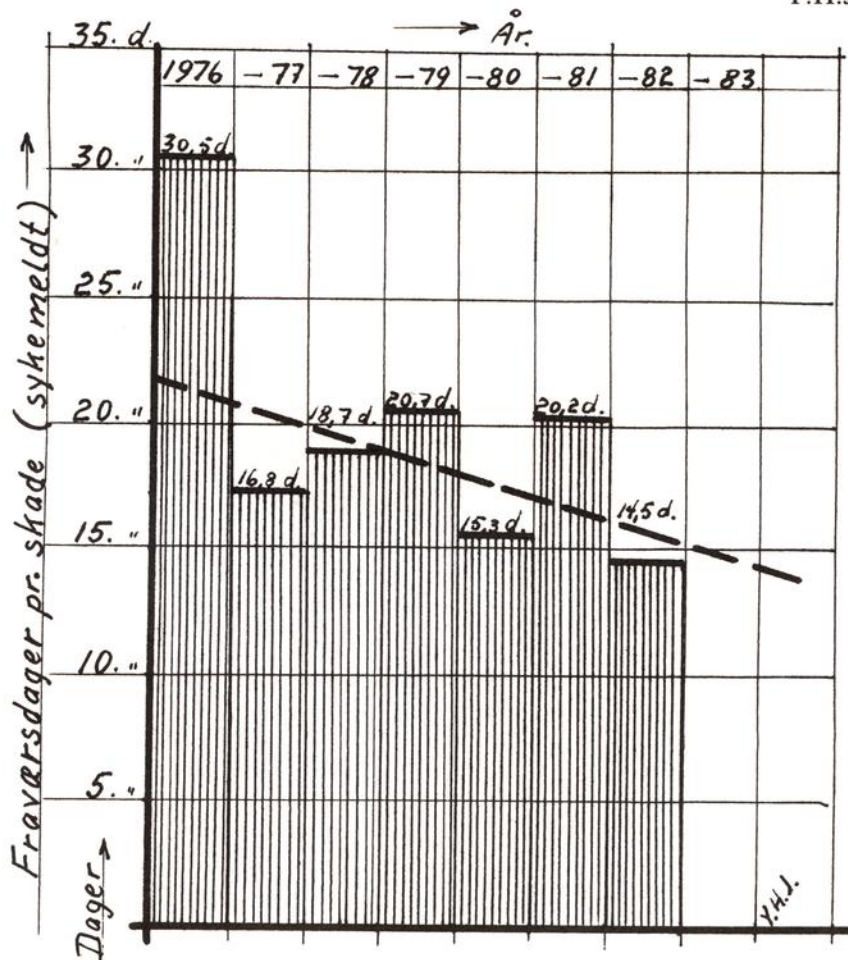
Fast medlem A. Melling.
varam. M. Holmen.
Fast medlem S. Skjævesland.
varam. K. Hodnemyr.
Fast medlem S. Aas.
varam. K. Johansen.

Som nøytrale, men obligatoriske medlemmer, er som før: Bedriftslegen (dr. M. Hompland sluttet til nyttår i år) og verne/miljøsjef Y. Hj. Johansen.

Dette utvalget skal vesentlig ta seg av større saker, godkjenne nyinstallasjoner av maskiner, bygg og prosesser som har innvirkning på arbeidstakernes arbeidsforhold, og forøvrig påse at verne- og miljøarbeidet ved bedriften fungerer etter regler gitt i arbeidsmiljøloven.

Til slutt vil jeg minne om at vi har fremdeles en (1) skade pr. uke gjennom hele året. Dette tallet holder seg forbausende likt fra år til år. Dog, jeg tar med et diagram som viser en fortløpende bedring i skadeblidet, nemlig at antall fraværsk dager (sykedager) pr. skade er synkende. Dvs. flere og flere «småskader» – jeg vil kalle det «filleskader» – hvorav mange kunne vært unngått hvis man bare hadde tenkt seg om.

Y.H.J.

MÆ FJØSLOKT PÅ SJIFT

...ei forteling om ei kjyrs industriarbeidare i Vennesla...

II. HEIESLÅTT, DEL 1

Soggestiren

De æ kalt. Lige opponne jul. Isen he just lagt sæ på fjåoren. Neenfår Nesådden å på gronnane udenfår Kvænevållane å oppøve mæ Drivenesøya ligge fjåoren ennå åben. Strøyen æ så sterk dær.

Frå dei åbne rågane drive fråstrøygen udøve isen. De æ får mørkt te å se-de nå så tili på mårran. En bere vett-de. He så mange gånge sett fråstrøygen drive slig frå nor. He sett kjerane drive sagte inn i fråstrøygen får å kämme ud ijæn på den andre sia som rimete steistøtte.

De lille snølage som kãm igår he lagt sæ lett på isen å jårt den vanskele å gå på. De he klarna opp nå på mårran. Blitt noe kallåre.

På isen neøve mæ Kvænevållane kjæm tåo menneske. Dæn eine dreie ein langkjælke ette sæ. He spænt brådd på-sæ får å få tag. Dæn andre som æ møe yngre, stage sæ fram på sji. Må drive piggane hart i isen får å tå tag. Fær somti ståor fart å gli langt fårbi han mæ kjælken. «Håll dæ innenfår bommen» bli-de råbt nå-an gli inn i mørke ... «Å vænt mæ Støa»..

Han had-kje tænkt å ha mæ sønnen på heia ida. Men så hadd-an mast så

at dær va-kje ant å jår enn å je sæ. De kunne fårresten vere greitt å ikkje vere aleine innpå heiane au. En visste aldri hå som kunne hænne.

Sjæl om de va kalt, så va-an-kje sikkår på isen. I grålysninga konn-an se at isen hadde lagt sæ længår udi rågane. Dær va ei brei stribe mæ svart is uden snø på. De va nyis som hadde lagt sæ ette snøfalle igår.

«Me ska følle Breibommen» hadd-an sagt te kjærringa mæns de sadd mæ mårrasmaden. Ho va rædd. Hadde allti våre rædd får isen. Konne nesten aldri hålle øyane vekk frå elva nå bånane va dær å sjeiste. Å nå skolle di heilt øve au. Tykte de va harli tili å gå på fjåoren. «Dæn he just lagt sæ» klagt-o te mannen.

Heilt sia ho som lida hadde hørt måora fortelle om ein gud som sjeiste rætt i råga udenfår Kulebærg (se note 1) hadd-o hatt skrækk får isen. De fant an aldri ijæn. Dær va så jypt. Fløddårane trudde søkkingane lå i lagevis på bonnen dær.

Mæ Støa stanse sønnen å vænte. Stænne udmæ et kjer å stikke mæ staven i isen. Isen æ tønn ront kjere. Staven jænge rætt ijænnom. «Pass dæ

mæ de» kjæm-de frå faren. «Æ-de ådderen som he gått dær, pappa?». Sønnen pege på none spår i snøen. «De må vere dæn. Dæn pleie alti å trække oppøve måod dei åbne rågane mæ Drivenesøya då isen legge sæ».

Dei følle Breibommen øve. De føles noe tryggåre å ha ståkkane me sia a sæ. Dei hølle sæ heil innte bommen. Somti støyde kjælken måod ståkkane. De rykke krafti i faren nå kjælken støyde. «Fårjardie ståkke» fræse-de hænne i mørke. «Dæ lettingane (se note 2) som jår at ståkkane ligge så høgt. Æ så fløddårene hålt på å legge di onne henøve hær då æ va på flådane å pilka i sommår» seie sønnen ide han te none kraftie stavtag å pigge sæ inn i mørke.

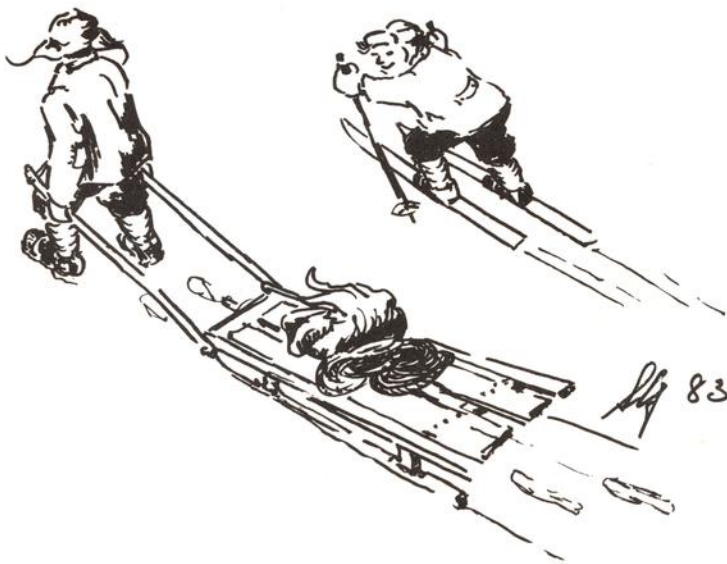
Faren bli ligganes ette. Sønnen ser sæ tebage. «Kjæm du-kje?». «Jau-då. De va bare ein a pottisane som løsna». Så hør-en bare lyden a piggane som drives i isen ijæn. De gli fram-øve.

Kommen nærmåre Bommen, svinge dei norøve å te beinveien måod Lonnevåll. Gjænge ilann mæ Sønninga (se note 3) å kjæm opp på veien.

Dei æ på vei te Vållansheia får å hænte høy. He langt å gå før de æ framme. Ska opp Valldalen (se note 3) å inn på myrane innenfår Eivinds ellhus – inn måod Slåtte. Dær he dei tri stakke di la i sommår.

Dei he kämme fårbi Gusta å æ på vei øve sletta måod Nils. Hær på sletta svi de kalle vinndrage i kjagane. Snøen he lagt sæ i små fænne ut frå brøydekanten. De he lysna møe nå. Dei kan se øve te Drivenesøya å oppøve mæ Måonen dær elva ennå æ åben.

«Pappa, åffår kalle di den øya i ænnen a kjilen får Lighålmen?» De rykke litt i faren. Dær va noe nivst mæ Lighålmen. Hadde hørt dei gamle fårtete om ei jænte de fant drokna dær. Ho hadde prøvd å sømme øve frå Drivenesøya ein kvæll ho va i sommårfjøse å målka. Så hadde båden dreve a, blei de færtelt. Dei fant bå-

«På isen neøve mæ Kvønevållan...»

den ijæn i bommen. Ingen visste hå som hadde sjedd. Dær blei sagt så møe... noe om at-o skolle ha små mæ ein gud frå Kuastøl..... Mærkeli at-an spør sånn... tenkte faren. «De va noe mæ ei jænte som drokna dær ude for-tele di» svart-an kårt. Så blei dær ikkje sagt meir.

Onne kleivane te sønne kjælken. Binne sjiane fast på dæn. Veien æ-kje brøyda lengår. Mange he gått hær før så snøen æ-kje laus. Faren jænge taus ette. Hadde våre på natta. Han må vere gærtrøtt, tænke sønnen. Sjæl hadd-an blitt vekt a måora lige ette faren kâm frå nattsjifte. «Knud lyste mæ a så tili. Æ snakka mæ-an i går mårra om at æ måtte a ette høy viss isen blei stærk. Knud lige bare å kâme tili. Han søve så dårli om mårnan. Han he-de visst hart ette Ålga døe. Han hadde så løst te å vere mæ ida»... færtelte faren mæ mårakaffin.

Dei drive hart på oppijænnom. Snart æ di i Valldalen å te fatt på dei bratte kleivane opp te traskåokjærrane. «De æ dær flødårane finne båsagstængane» seie faren å pege. «Lige dær nere i haselronnane. Så te-di di mæ te Nesane å stelle dei te dær (se note 5).

De jænge sakte opp kleivane. Skolle hatt truge på. Innpå myrane jængde bær. Dei skrøme opp ein årtogeflåkk frå et bjørkehålt. «Di sidde møe å ede pølse i bjørkane nå på vintåren» seie faren. «Røskeland færtelte åss møe om de» (se note 6).

«Åffår ein stakk ska me ta føsst, pappa?» «Me te dæn som stænne længst inne». Sønnen te inn myrsege te høyre.

Di te fatt på stakken mæ ei gång di kjæm fram. Dæn æ så høg at de må sette kjælken oppett-an å klyve opp får å få a greinane å tårvane på tåppen. Di bømte høye a så gått di kan får di bjønne å te ne høye.

Arbeie jænge fært onna. Di lissom drøyme sæ jønno-de. Lar høye kâme nær nasa då di dreie de ner. Di vil ha-de nær. Må kjænne lokten å drøyme.

De æ sommår. Flue å klegg surre. Di he stræft heile daen i varmen. Nå æ-de kvællen. De te hæn te løa Nils he lånt-di. Mamma he gått føre. He lagt mad. Stekt flesk å kåkt kaffi. Dei små fær surmælk å brø. Di ede. Fette leggesæ i hår å sjegg nå di alt i ett prøve å såbe vekk myggane som sette sæ i haue å ansikt.

Kjer udenfår Bommen. Brei-bommen jekk herifrå å øve te Støa te venstre på bilde. Kulebærge te høyre.

Bånnane bli lagt. Snart æ-de stille i løa. «Di søve så gått i nytørka skauhøy tykk-æ» seie kâna då ho å mannen stænne hænne bekken å vaske sæ.

De æ skomt. Skålla he lagt sæ øve myra. Pårs å råmegras lokte stærkt. Di jænge tebage te løa. Æ trøtte. Krybe inn mellom honsfåsfiltane kâna he breid ud mæ sia a dei små.

«Ska vede om dæ lokten i honsfåsfiltane ellår om dæ lokten a de nyslåtte høye som jår åss så gale» visske kâna dær-o ligge på armen. «Hø, hø, hø...» hikstlæ-de mæ sia.

«Hå ædde du tænke på pappa?» spør sønnen. Faren stænne dær mæ ein høydått i fange å ein flir om monnen å ser tomt framføre sæ. «Å, de va bare noe hær i sommår» sei-an ide an tørke vekk ein dråbe onne nasa å legge

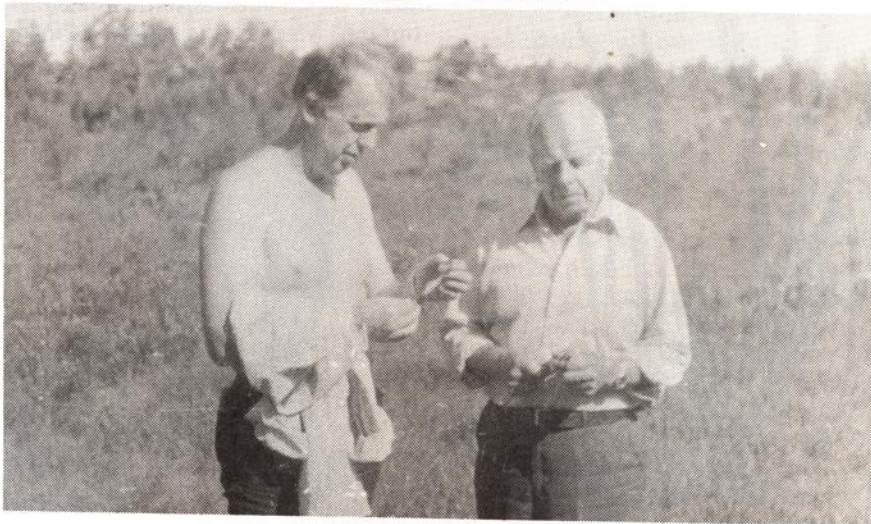
høye på kjælken ..... «Åsså noe om et mygg på fuballen» legg-an te mæ ein flir.

«Hæ??».....

Knud K. å skauhøy.

Vinnen he dreid. Kjæm meir frå sør nå. De bli millåre: Te te å snø. Føsst litt. Så møe. Dei tåo på myra ser sæ ront i stilla. Tænke på heimveien.

Myra de hænte høye på he våre brukt te heieslått i uminnelie tie tebage. Heieslått ellår udslått som me au kalle de i Vennesla, æ slått i kjærr å på myre rondfårbi på heiane. Høye blei tørka å lagt i stakk ellår udløe. De blei kjørt heim mæ hest om høsten ellår på vintåren. Mange dråo de heim mæ kjælke. Æ kjænne au te dei som bar de ner te fjåoren å tåo de i båd øve elva.

Martin Askedal, ei-kjyrs industriarbeidår, å mæ studore råmegrase på Røyrsmyra.

Heislått æ kjænt langt tebage i tia. Bagenfår både landnåmstida då normænnane dråo te Island, å bagenfår vikingtia då fålk i Frankrige måtte be Gud om «å fri dei fra dei rasande normannane» som de ståo i såga me pogga som små.

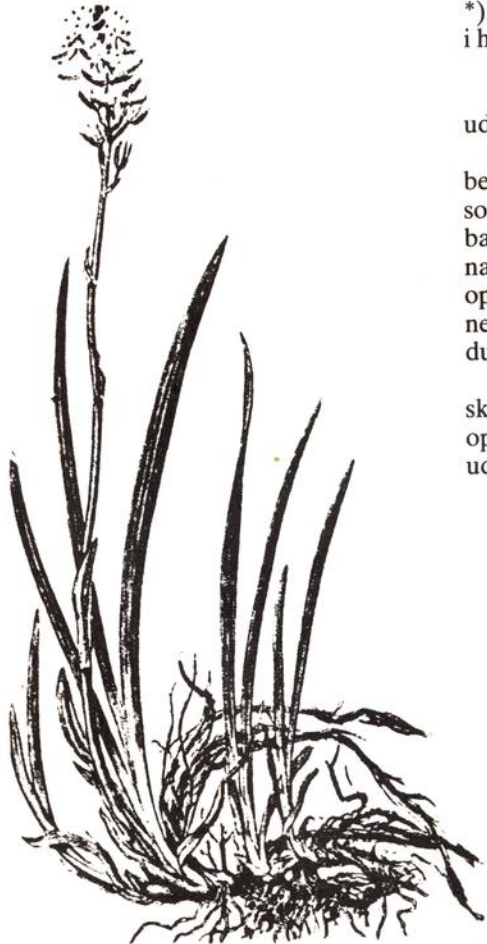
Hå ti heieslåttan tåo te i Vennesla vett me-kje. Mæn de æ nok får øve tusen år sia. Omfange vett me au lide om. Dei mange udløane å märke ette stakke me så rondtfårbi på heiane i oppveksten, vidne om et heieliv å ei ti me me bare fekk sett slotten på:

I ei udløe

Ligge i høye
He just våkna
Stirre i tage på bjælken
dær såola stænne på

Sjert inn i tree
mæ jybe gråve kutt
KNUD K.
ANNO 1882
Æ lure på ....

Væm va Knud K.?
Slåttekar
ellår vandringsmann som mæ?
Æ lure på ...
Væm va Knud K.?

Råmegras.

Ein tanke streife ..
Der lige bag kjørka
mæ skure..
Va de dær æ ei gång så
hågd i sin stein som æ bårte nå
KNUD K. ....?

Æ må opp nå
Tænne mæ et bål
Få kaffilars på
nå som då
Knud K. ....

Sjæl om me i gamle dokumænte frå Vennesla kan kåmme øve møe om «slaat» å «slaaterne», æ de føsst mæ jåorbrugstelingane som starta i 1907 at me fær et talmessi bilde a detta mæ udslåttareal i dei ulige bygde å landsdele.

Mæ talane frå telingane i 1929, 1939 å 1949 fær me sett åssen brugen a udslåttane jekk neøve i Vennesla. Hær æ di:

År	Antal mål udslått som vanli blei brukt
1929	459 *)
1939	252
1949	39

*) I tillegg hær kjæm 395 mål i heimeudmark.

Ette 1949 æ dær ikkje registrert udslåtte i Vennesla.

Nå æ-de-de at ei-kjyrs industriarbeidårane bare i få tilfelle va blant dei som va me i tellingane, Dei eide ju bare none små jåorlappe. De va bønnane som eide heieslåttane. Men oppga dei dei slåttane som arbeidårane på fabrikkane brukte? Ja, sei de du.

Ette intensjåonen mæ telinga, skolle en tru at alt udslåttareale blei oppjett. Mæn dæ-kje sikkårt. Kansje udslåttareale va større?

Du spør åssen høye dei slåo? De he æ spørt none a dei som va mæ på heieslått om:

Sigurd Hagen:
Vallhøy, råmegras. Skauhøy å myrhøy kalte me de au.
Rolf Jakobsen:
Finnhøy å skauhøy
Olga, mi søster:
Skauhøy
Torborg Askedal:
Finnhøy å råmegras
Martin Askedal:
Finnhøy. De va-kje te å ligge i. De va så glatt.

Min vænn fylkesagronomen som æ ein a spissane i Nårge når de jelle dessa tingane seie at de me i Vennesla kalle skauhøy, kan vere så møe.

Skauhøy va som regel ein ellår ana type starrgras (Carex). Å seie åffår none type dei slåo æ vanskeli. Dær finnes 99 arte i Nårge. Dei æ vanskeli å sjele frå verandre. I floraen min stænne dær «En eller annen starr vokser de fleste steder i landet. For botanikerne er starrartene overordentlig verdifulle indikatorer for voksestedets karakter, men for ikke botanikere er kapitlet temmelig håpløst, og botanikerstudentene betrakter slekten med gru å redsel».

Skauhøy konne au omfatte blåttåpp, smyle, sølvbonke, myroll å råme, som Sigurd å Torborg nævnte. Sigurd nævnte au vallhøy. De æ visst de same som råme.

Råme høre te liljefamelien. Blomstårane æ gule å di lokte veldi gått. På latin heide råme narthecium ossifragum. Artsnavne «ossifragum» bety beinbrækk. De kjæm a at kjyrane lett konne brække beinane då di åd møe rå råme. Råmegrase æ veldi kalkfatti å je ikkje kalk nåk te oppbygging a beinane i dyrane.

Somti då æ kjæm på råmemyrane ser æ at rådyrane å elgen he lågge dær i grase – lissom i ei sæng:

«Rådyr i råmegras-sæng».

I råmegras-sæng

Æ rosle i sommárnatta
langt inne mæ Røyråsmyr.
Då ser æ et rådyr he lagt sæ
i råmegrase måod syd.

De ligge å ser ud på myra
dær skålla kjæm siganes hæn.
Fårsikti – lissom et teppe
dæn breies på rådyres sæng.

Æ fryse litt hær æ stænne,
bli kulsi å tykk-æ må gå.
Då æ-de just som æ ser-an
min far då-an jekk hær å slåo.

Æ ser-an lissom dær bårte
mæ já ásså bosserråon.
Æ tænke nå skoll-an ha sett-de
.. et rådyr i råmegras-sæng ...

Råmegrass-sængane kan vere varme
då en legge hånflada ne-i dei.

Tænk de, rådmann Var.

Neste gång

«Du må sjærpe dæ» seie bånane
mine. «Ja, kjære. Æ skal prøve.»

Neste gång ska me følle fleire fa-
melie på heie på heieslått. Me ska ve-
re mæ Torborg å Martin Askedal
(honsfåsarbeidår), Netta å Oskar Ja-
kobsen (honsfåsarbeidår) å forældra-

ne mine Åse å Salve Jortveit (honsfå-
sarbeidår) på heia. Alle dessa tåo
bånane mæ då di va va på heia å
slåo. Å alle slåo på heiane nåor får
veien øve Drivenesheia te Kjåvann.
På heiane dær slåo fleire andre au.
Me ska prøve å kåmme innom dei au
– Kari å Edvard Hagen (vigelansar-
beidår), Martine å Jakob Tønnesen
(honsfåsarbeidår), Anna Birgitte å
Martin Ellingsen (honsfåsarbeidår),
Gunhild å Tønnes Neset (fløttår frå
Honsfås) å Anne Serine å Emil El-
lingsen (vigelandsarbeidår).

Alt om æ leve å he helsea, rådmann
Var.

Askjell Andreas Røskeland.

Noter

1. Dær va ei farlig råg i isen udenfår
Kulebærge før kraftværke på
Steinfåssen blei bygd å isfår-
hållane i fjåoren blei totalt
fårandra. Dær drokna ei gång ein
gud i råga.

2. **Letting** æ ein lasteståkk som blei
lagt onnår Breibommen får å
lette-an opp dærsom an såkk ne
møe på ein plass. Dær lå mange
lettinge onne Breibommen.
3. **Sønninga** æ jáorane måod elva på
sydsia å gåren te Tordis å Gunnuf
Drivenes.
4. **Valldalen** æ dalen på høyre sie
mitt i Driveneskleivane. Før i tia
ståo dær ei hestetråon mæ veien
dær. Dæn va dær då me slåo på
heia.
5. De æ ein konst å stille te båsag-
stængane. Gunvald Neset i Rense-
riet æ ekspært på de. Han brænne
di å lage de te så di ska bli passe
svaia å gåoe å arbeide mæ.
6. Askjell Andreas Røskeland, f.
1863. Va føsstelærer på Honsfås
skule frå 1981 – 1921. Va mæ i
Vennesla formansskab i 20 år å a
dei 5 år som ordførår. Va veldi
naturinteressert. Hadde reise-
pænge frå de botaniske musee i
Oslo får å granske floraen i
Sætaldalen. Hadde stipænd får å
granske foglefaunaen i Otrás dal-
føre m.v. He skreve fleire artikle i
naturtidsskrifte. Mange a dei
gamle æ he intårvjua, he våre inne
på Røskeland. Han va ein eine-
ståanes person ette de æ kan
sjønne. Han lærte bånana å bli
gla i naturen.

Varsgo Her!

Vi vet at mange har irritert seg over
den kraftige sirena som settes i gang
hver torsdag presis kl. 13.00, og til
dem har vi nå en gledelig melding.
Men vi vet også at de fleste aksept-
erer, ja faktisk er glade for at vi nå har
et VARSLINGSANLEGG som dek-
ker hele fabrikkens. Selv i lokaler med
høy larm og mange signaler fra før,
kan en neppe unngå å høre/se når
BRANN-/GASSALARMEN settes
på.

Vel, den «gledelige» meldingen er
at vi nå går over til å prøvekjøre vars-
lingsanlegget kun en gang pr. mnd.: **1.
TORS DAG I HVER MÅNED,
PRE SIS KL. 13.00 KJØRES
ALARMPRØVE.** Det blir torsdage-
ne 3. mars – 7. april – 5. mai osv.

For bedriftens beredskapsstyrker
kjøres også personsøkeralarmen
samtidig. Det betyr at alle som er til-
knyttet brannvernet, sanitet, gassver-

net og industrivernet stab og som bæ-
rer personsøker, skal melde fra til
portvakten at alarmsignalet er mot-
tatt.

Oppdages feil i varslingssystemet,
sirene eller om personsøker ikke vir-
ket, skal dette meldes til portvakten.
Industrivernleder. Y.H.J.

Vitsestafetten

Thorleif Ravnevann.

Thorleif Ravnevann, Papirlageret,
mottok denne gangen stafetten og
kvitterer med denne historien:

For noen år tilbake fikk en del ele-
ver frokost på skolen, også i Bergen.
Tjuaguttene kalte alltid froko-
stommen for «etaren» – kort og klart
for alle.

Ei dame som serverte skolefroko-
sten i mange år, fikk seg seinere fast
jobb i luka ved ett av byens offentlige
toaletter. En dag på vakt drog hun
kjensel på et guttefjes utenfor billett-
luka. Tjuagutten stirret først på hen-
ne, deretter snudde han seg og ropte
til kameraten:

– Du Per, hon som før var på «eta-
ren», er no kommet på «dritaren!»
Utfordrer, Jan Sverre Bakken, Papir-
lageret.

Bedriftsidrett – helse – produktivitet

Vi som jobber med Bedriftsidretten har en forebyggende og miljøskapende oppgave som vi dessverre ikke har klart å løse på noen tilfredsstillende måte for Hunsfos.

Hvordan gikk det med forsøket på å innføre fysisk aktivitet på noen av arbeidsplassene som et forebyggende tiltak? Det strandet, enda alle er enig om at det koster bedriften og samfunnet store summer å reparere «skader som allerede er oppstått», og alle er klar over at en viktig faktor i forbindelse med å øke produktiviteten er en god helse – og den får vi ikke gratis. Det synes å være stor treghet som gjør seg gjeldende for de fleste av oss når det gjelder å gjøre noe for sjel og kropp i forfall.

Vi er nå på god vei inn i et nytt år, og det er en passende anledning til å oppfordre Hunsfos-folket og pensjonistene til å benytte de tilbud som Bedriftsidretten gir. Vi trenger alles samarbeid og vilje til å hjelpe til med å få i stand noe som kan fenge alle, og som kanskje i sin tur kan være til hjelp under arbeidet med å sikre arbeidsplassene.

Har du noe å foreslå i denne forbindelse, vil vi med glede ta det inn i bladet vårt. Vi er litt rådløse for tiden.

Vi vil sterkt anbefale alle en eller annen form for fysisk aktivitet. Det skal ikke så meget til å opparbeide en glimrende form. Alle har tid til det, bare et skippertak i ny og né duger ikke!

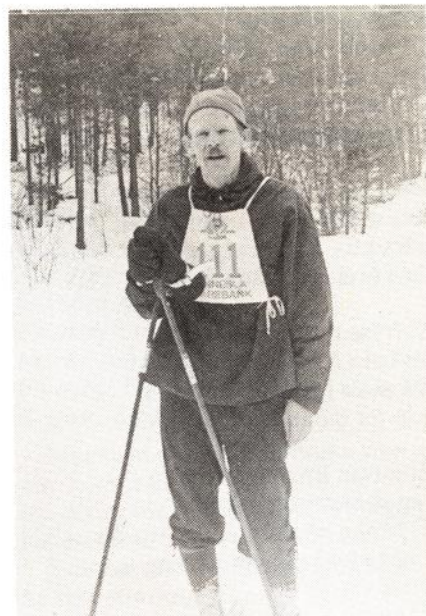
T. Kittelsen

Hunsfosmesterskapet i langrenn

I bedriftsidrett er det viktig å være med, ikke å vinne. Derfor vil vi berømme Bjørn Johansen som hadde dagens lengste tid. De andre hadde fordel av å gå på hans mellomtider, for han startet god tid før de andre. Breiere ski hadde han, og ingen fartsstriper som fremhever den ene bedriftsløper fremfor den annen. Det gikk heller ikke så flytende unna som i «Bjørnестien» i fabrikken. Det var ingen ideell løype.

Sigmund Løyte, Karl Nordhagen og Jan Kaare Limm med snescooter hadde fått beskjed om å legge en løype mellom Engeland og Løyning ved Røyknesveien. Ingen hadde regnet med at dette var en umulig oppgave. Til tross for iherdig jobbing fra tidlig om morgenen var det umulig å få festet snøen. Det ble som å gå i strøsuksker. Løypa, som var 3–4 km., ble gått tre ganger. Damene gikk 2 ganger.

Som rimelig er var det amper stemning før start. Her gjaldt det jo om å få hakk i pokalen. Men forholdene

Bjørn – den ekte bedriftsløper.

var jo likt for alle, og det var stor begeistring ved inkomsten der Løyte tok imot med vørterøl – og tross alt fine tider.

Klassevinnerne vil få overrakt pokalene på den store jubileumsfesten 14. april. Møt opp for å hylle mestrene!

Damer		
40–44 år	Ragnhild Aurebek	55,08
Herrer		
65–69 år	A. Beurling	70,54
	T. Kittelsen	75,44
60–64 år	S. Hagen	65,52
	K. Rødal	72,34
55–59 år	G. Lundevold	64,42
	H. Nordhagen	66,56
	I. Wennerberg	72,55
50–54 år	K. Hodnemyr	60,22
42–49 år	Ø. Lie	57,22
	Th. Olsen	63,36
	M. Åvitsland	70,07
	B. Johansen	80,37
25–34 år	J. Nordhagen	60,39
16–24 år	O. T. Øydna	67,50

Ingen bedre enn den annen.

RØLLENDSEBAKKEN

ved Trygve Jortveit

Titt kjennes livet som å vere på eit tog. Noko nytt ligg framføre oss og noko legg me bak oss – allstøtt. Det bakom oss hugser me meir eller mindre godt. Noko kjem jamvel bort – forsvinn liksom bort i tåkeheimen. Men brått kan tåka lette. Syner kjem fram. Farne tider viser seg på skjermen.

Se nå bare her om dagen. Eg rota i noko gamalt. Brått kom eg over ei lita bok – ein protokoll så å seie – med notater frå åra kring 1950. Eg var då i ein alder av 12–15 år. Mellom notatane var resultat og premielister frå fleire hopprenn i Røllendsbakken. Alt skrive sirlig ned med guteskrift.

Brått letter tåka. Eg er i Røllendsbakken.

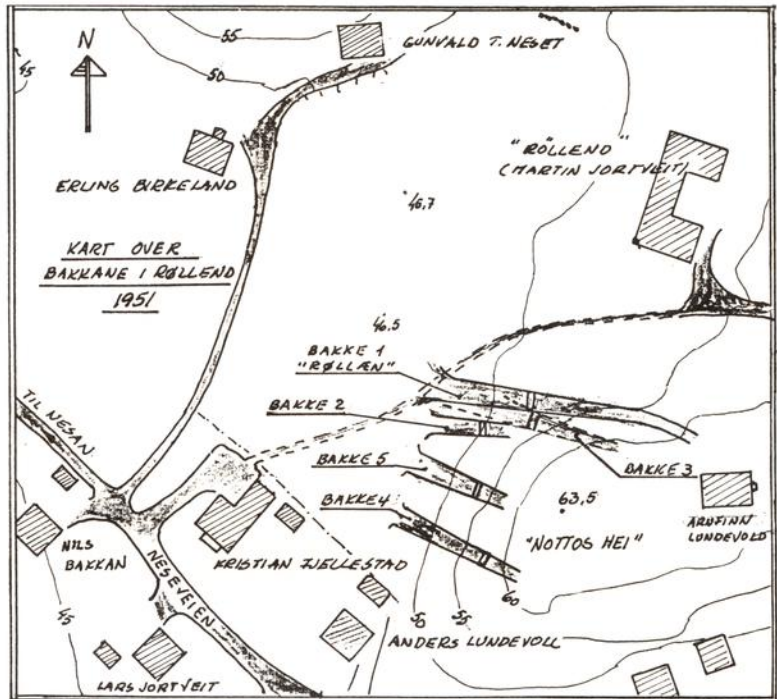
Stend på toppen av den lille bakken dei større borna har laga for oss små. Med ei rask rørsle turkes dråpen under nasa bort. Snøklumpene på vantane dungler nervøst med eg ropar "hallo-vei". Eg set utfor. Ute i lufta skjer skia rett til vers. I det fua tek bakken, skjer bakenden på skia seg ned i den lause snøen. Djupt ned. Tyngdekrafta gjer resten.

Eg pel saman restane. No vil eg heim. Fer framom Kræstians hus, ut på Neseveien. "Næh, men æ-dikje Trygve?" seier Olga kona til Kræstian då dei i ein augenblikk fær sett meg gjennom kjøkenglaset, då eg rusler gjennom tunet. I eine handa ber eg nokre skistubbar som er for vedtre å rekne. I andre handa heng to halve ski. Alt godt halde fast av kalde hender i klumpevotter. Dråpen under nasa slær seg saman med tårene. Renn nedover. Eg strigræt.

Skia eg brakk hadde eg fått ei jul av eldste bror min. Dei var kjøpte på Loland. Dei laga ski der. På ein skifabrikk etter det eg kan hugse. Skia hadde hælkappe og tåreim. Kranane retta seg fort ut. Det var berre furuski. Askeski var noko me drøymde om.

Eg kunne vere omlag 7 år då dette hende. Altså i 1943 eller der omkring.

Som born merka me godt at Røllendsbakken eller Røllæn som me kalla den, hadde vore jamt i bruk før oss. Langt bak i tida. Dei gamle kom allstøtt bort i bakken og såg på oss. Dei sprekaste var og med å hoppa. Eg minnes godt kor moro det var når Kristian Fjellestad kom med hopp-skiane og var med. Dei som ikkje tykte dei kunne hoppe meir stelte

Bakkane som var i bruk i Røllend omkring 1950.

Hopprennet i Røllend 17 mars, 1951.

2 berre hopp eller.

No.	Klasse under år.	1 hopp m. skje	2 hopp m. skje	3 hopp m. skje	gjenn.
1	Arne Honnemyr	5,5 9	5 10	5 9	56,1
2	Jørn Olsen	5 10	5,5 9	5,5 5	56,1
3	Iven Egil Hansen	3,5 9	4,5 9	4,5 7	42
4	Raald Honnemyr	4,5 9	5 3	5 3	49,1
5	Bjørn Ove Honnemyr	5 12	5 4	5 11	57,1
7	Fred Bårdsen	5 10	5 9	5 8	53,2
8	Gunvald Neset	2 1	3,5 7	3 8	36,8
Klasse 9-10-11-12 år					
9	Reidar Reinertsen	6,5 9	6,5 10	7 11	45,1
10	Jørn Os	7 2	7,5 10	7,5 11	48,1
11	Dagfinn Jortveit	11 15	10,5 14,5	10,5 15	70
12	Reidar Hedmann	9 12	8 13	9 14	58,8
13	Arne Gundersen	10 14	9,5 15	9,5 15	65,8
Klasse over: 12 år					
14	Arbjörn Gundersen	10 15,5	10,5 14	11 15	69,4
15	Arne Omdal	10,5 14	11 15	11 15	70
16	Mardon Olsen	9,5 14	9 14	10 14	63,9
Klasse 10-12 år gjenter					
17	Unni Jakobsen	5,5 9	5 9	5,5 9	58

Dommer Reidar Gjervedal Møler Trygve Jortveit
 Nummer 6 gikk ut, Arne Honnemyr bakkenbordi i litt
 ned 5,5 m.

bakken. Heiv på snø og jamna den. På sundags ettermiddagen kunne det titt vere 20–30 born og vaksne i bakken.

Det fyrste rennet i Røllendsbakken blei visst nok skipa til i 1894. Fyrst var det langrenn der me veit at Jens Bakken var med. Etterpå var det hopprenn. Ein kar dei kalla Tor Telemarking vann. Lengste ståande hopp var på 8 meter. Blant premievinnarane var Ola O. Birkeland. Han var den einaste som ikkje "heiste" i lufta.

I den tida hadde dei hoppet på sletta, eit såkalla "sjydhopp". Me hoppa au mykje på "sjydhopp" i Røllendsbakken. Me for rett opp i lufta og landa på flate sletta. Eg lika ikkje denne måten å hoppe på. Gjekk ofte på nasa då eg landa. Flinkast på "sjydhoppet" var Gerhard Lundevold. Han tok fart frå "tønne tåppen" og hoppa langt og fint. Og han sto støtt som fjell på kvart hopp.

"Sjydhopp" var meire noko me brukte då me leika oss som mest. Til vanleg hadde me hopp oppe i bakken. Der var så fint. Overrenn, kul, unnerrenn, søkk og slette låg der — liksom tillaga for oss born.

Me hadde forresten fleire bakkar me brukte. På skissa her har eg teikna inn dei bakkane me brukte. Den vanlegaste bakken var den eg har kalla "bakke 1". Den brukte me allstøtt. Gerhard Lundevold var den fyrste til å skrape saman snø nok i den. Og han let oss alltid renne på det tynne snølaget han hadde samla saman om me "såbte bakken" aldri så mykje. "Bakke 2" var liksom småborna sin bakke. Det var der "lolandskia" mine brakk. Den blei bare stelt skikkeleg når me hadde renn. "Bakke 3" laga me berre til når der var mykje snø og me ville ha ekstra spaning. Overrennet var svært bratt. Me måtte holde oss i trea og sleppe oss ned. Hoppet kom brått på, men me hoppa langt i den. "Bakke 4" gjekk ned bratte heia. Det var Gerhard sin bakke. Eg såg ingen andre som mestra den. Sjølv sagt slapp me oss utføre den au. Men det blei som regel ei "kjærring". Me havna som regel som "ei osse" i søkken. Omkring 1950 laga nokre av oss "bakke 5". Den var skummel. Bratt med kort overrenn og bratt unnerrenn. "Tjo-pang" sa det helst då me hoppa der. Me fekk snaut tenkt oss om før me var på sletta. Bakken var lett å "bonne", men nesten umogeleg å stå i.

Eg saknar bilete frå Røllendbakken. Ville gjerne låne dei om noen av leser-

Hopparane i Røllendsbakken i 1951.

ane hadde noen frå bakken. Sjøl har eg berre dei fire bileta eg har vist her. Dei er tatt med "kasseapparat". Eit gammalt et eg fekk av bror min. Eg brukte det jamt. Arne i Støa var billeg med framkallinga. Då me tok bilete av hoppinga måtte me fylgje med hopparen med "kassa" og knipse "i farta". Det hadde ingen "innstilling" — bare "knips".

Dei to hoppa er knipsa i den mest brukte bakken (bakke 1). Biletet av bakken med Asbjørn Gundersen i svævet er tatt frå sletta. Asbjørn hopp der i "bakke 2". Asbjørn var ein svært flink hoppar. Kan hende den beste me hadde. På biletet av hopparane kjenner eg berre att Asbjørn (heilt til høgre), Trond Jortveit, meg og Dagfinn og Øystein Jortveit (nr. 3, 4, 5 og 6 frå høgre). Dei andre kan eg ikkje "ta igjen". Eg trur det er Arvid Omdal som står som nr. 4 frå venstre.

Frå mine notater vil eg vise dykk resultatata frå "Hopprennet i Røllæn 17. mars 1951". Truleg var det Henry Jakobsen og eg som skipa det til. Det var vanleg det. Me samla gjerne saman nokre slanter og kjøpte premiar hjå Olav Bakkan og Andreas Gundersen. Blyanter, viskelær, notisbøker og slikt. Domar i rennet var Reidar Skjervedal, svoger til Gunvald T. Neset (i Rense-riet). Gunvald hadde då bygd i Røllend i bakken mot Digemyra. Reidar hoppa saman med oss då han vitja Gunvald og kona.

Frå lista kan eg nemne at Arne på nr. 13 jobber på Verkstedet og Unni på nr. 17 er kona til Harald Thomassen i Fyrhuset. Ellers let eg lista tale for seg sjølve. Må forresten nemne at Arne Honnemyr og Fred Bårdsen er døde. Dei var trugne i bakken og svært fine å ha i kameratflokk.

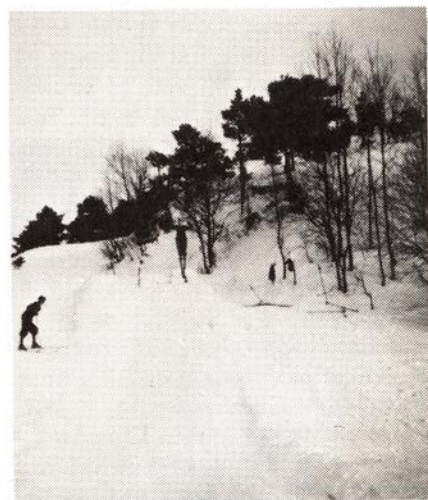
Eg tykte det var greitt å vise dykk noe frå dette rennet avdi det truleg var det siste i Røllendsbakken. Hunsfos kjøpte eigedommen av Martin Jortveit. I 1952 trur eg det var. Røllæn

vart då øydelagt. Det blei bygd hus i bakken og på sletta — til stor sorg for borna i grannelaget. Fleire vaksne tykte nok au dei tapte mykje då.

Fleire gonger etter Hunsfos si nedbygging av skibakken vår, har eg vakna om notta etter fælslege mareritt. Har kome til Røllæn med strekkbuksa på og hoppeskia på aksla — åsså har eg sett alle desse husa —. "Røllænsmarerittet" er noe med det værste eg har. Det kan jamstellast med "kjørkemarerittet". Då ser eg eit ofseleg skrømt ein stad oppe i tårnet på kyrka.

Ja folk, som dykk skjønner så var det ikkje lett å miste Røllæn. Seinere har me sett mange andre bakker bli øydelagte. Røllæn gjekk fyrst. Seinare gjekk Brandehei, bakkane i Buheia, Digemyra og Skjærehauane, Store og lille Vardeheia. Siste bakken som "røyg" var Kommeren. Den måtte vike for "Vidergående". Og nå om dagen "ryge" den lille bakken ved Nesheim — bak "Venneslahus".

Ein spør seg. Kvar vil politikerane i Vennesla at borna skal rope "hallo-vei"? Ein spør seg berre slik — alt medan hoppaskiane støver ned på låven.

Røllendsbakken.

Asbjørn Gundersen i svevet. →

Avdelingsmesterskapet

Dagen opprørt med forferdelse for arrangørene Alf Renstrøm og Helge Nordhagen. Dagen før var, løypa oppkjørt av Jan Kåre Limm og lå der innbydende for Hunsfosfolket. Men så kom mildværet. I siste lita måtte løypa legges om. Den ble god å gå for løperne – bare det at stavfestet manglet. Tross dette ble løpet vellykket og humøret var på topp.

Beste 3 manns lag hadde avd. 9 og disse ble Hunsfosmestere.

Jarl Nordhagen
Reidar Larsen
Asbjørn Honnemyr

Den beste i hver avdeling er avdelingsmester. Alle mestre får tildelt premie – plakett med Hunsfos-motiv – på den store jubileumsfesten den 14. april.

Resultater:

Odd Terje Øydna,	
Adka	10,56
Jarle Nordhagen	
Avd. 9	11,04
Karl Jonny Lundevold,	
Elektrikerverkst.	11,09
Gerhard Lundevold,	
Gården	11,23
Sigurd Hagen,	
Hovedverkst.	12,05
Torbjørn Olsen,	
Adka	12,07
Alf Renstrøm,	
Sliperiet	12,25
Roar Gaustad	
P.M. 5	12,31
Reidar Larsen,	
Avd. 9	13,56

Asbjørn Honnemyr,	
Avd. 9	14,02
John Leland,	
Sveiserverkst.	14,05
Alma Ingebretsen,	
Husmødrene	15,00
Haldis Larsen,	
Husmødrene	15,00
Bjørn Johansen,	
Lab.	15,01
Leif Gotten,	
Avd.	15,54
Trygve Kittelsen	
Konsulentene	16,25

Altmuligmanns-stafetten

Hvor bærer det hen med trimlysten? For to år siden deltok 12 lag – og det i dårligere vær enn tilfelle var i år. Så meget mere vil vi berømme årets deltakerer for helhjertet innsats i løpsløypa på Moseid

Kjersti Wennerberg	
Ingvil Wennerberg	
Alf Renstrøm	24,40
Ole Steinsland	
Øystein Lie	
Olav Tveiten	23,20
Halvar Tveiten	
Jarl Nordhagen	
Torbjørn Nordhagen	19,10

Hvem som hadde den beste tiden vil vil ikke ut med. Her var det bare deltakelse som var av betydning.

Slutt-tid

Treningsløp

Det var anledning til å avlegge prøve til skimerket. Disse innfridde fordringene.

10 km.

Thorbjørn Olsen	41
Magnar Aavitsland	45
Helge Nordhagen	
Karl Jonny Lundevold	47
Arnold Beurling	49

5 km.

Alf Hodnemyr	20
Jonny Holberg	23

Fotball

Fotballagene har ikke helt gått i dvale selv om det er vinter. Vi har deltatt med ét lag i et par innendørs-turneringer til nå. I Start-turneringen (1 seier og 2 tap) og i Diplom Is-cupen

(1 seier og 1 tap). Resultatene våre var imidlertid ikke gode nok til å gå videre i rundene.

Spillerne som har deltatt i disse turneringene er:

Rolf Andersen
Helge Honnemyr
Paul T. Joreid
John W. Kyllingstad
Egil Moy
Gustav Moy
Kjell Nilsen
Jarl Nordhagen
Øyvind Omdal
Kai O. Steinsland

Mens dette går i trykken er ytterligere to turneringer på trappene. Det er Privatbank-cupen (innendørs 5 – 6 mars) og Radar-cupen (utendørs 12 – 13 mars).

Paul T. Joreid

Trygve Jortveit.

Trimtilbud

Vi ber om at de som har trimkort for 1982 med noen eller flere «klipp», leverer kortet snarest til en i trimgruppa eller styret, så vil de bli vurdert om det er grunnlag for premiering.

Samtidig inviterer vi til nytt trimopplegg for 1983. Nytt av året er at de som trimmer regelmessig på en eller annen måte – f.eks. sykler til og fra jobben – vil kunne oppnå flere «klipp» på trimkortet ved siden av «klippene» for deltagelse i trimgruppas arrangementer.

Bidrag til:

På en avdeling ganske høyt oppe her på bruket holder det til to Tover. Nå må ikke noen tro at fordi Tove betyr due, at disse Tovene er ett par fugler med nebb. Nei, disse Tovene har tenner og vet til tider å bite ganske godt fra seg. Tovetennene er heller ikke noen helt spesielle tenner. Det kan også bli hull i dem, og det var nettopp det som var skjedd. Den ene av Tovene hadde fått ett hull i ei tann. Dette måtte være et helt spesielt hull, for det ble drøftet Tovene imellom ved enhver anledning. Aldri har vel ett hull blitt vist så stor oppmerksomhet. Nå er det heller ikke likegyldig, må vite, i hvilken tann det er hull. Derfor ville den ene av Tovene som altså ikke hadde noe hull, – gjerne vite om det var i ei tann inne i munnen hullet var. «Selvfølgelig, – jeg har alle mine tenner inne i munnen» svarte Tove med hullet.

Ja tenk om vi hadde hatt nebb. Da hadde vi sluppet unna både hull og tannlegen.

Giftblanderkollega

Takk til Hunsfos Arbeiderforening for jul og nyttårs hilsen.

Hilsen
Alma Andersen
Martha Falander

MYSTERIUM

Anny Hauglund har ved en postkasse funnet en håndskrevet mannskapsliste fra juni 1939. Den er interessant å studere for eldre. Hunsfosposten er interessert i å vite hvem som har satt opp listen og med hvilken hensikt.

Maskin I

Maskinfører:

G. Kile
O. Aas
E. Jensen

Tørker:

A. Bakken
E. Olsen
M. Lian

Maskingutt:

E. Hagman
F. Olsen
O. Kløvfjell

Wiregutt

H. Gunnufsen
G. Neset
Engly Lie

Maskin II

Maskinfører:

E. Andersen
F. Isaksen
W. Lie

Tørker:

B. Sørensen
L. Andersen
W. Jensen

Maskingutt:

L. Wenneberg
G. Neset
J. Friberg

Wiregutt

Å. Erlandsen
E. Skeie
A. Aas

Formenn

O. Heiseldal
A. Madsen
H.P. Jensen

Telegramkonkurransen

Opgaven går ut på å skrive et frier-telegram fra en ung, forelsket, oljearbeider som jobber i nordsjøen. Han har en venninne i Vennesla, er noe usikker på om hans følelser gjengjeldes – Kanskje er hun ham utro? Han lengter etter et lunt hjem hvor hans utkârne kan ta imot ham etter

slitsomme dager på feltet. Det haster med å komme i hymens lenker!

Forbokstavene i alle ordene skal danne ordene Hunsfos Fabrikker.

Beste telegram belønnes med 1/2 kg konfekt. Innlevering innen 15. mai.

VÅRHYGGEFESTEN

Vårhyggefesten vil i år bli feiret med ekstra festivitás i anledning vårt bedriftsidrettslags 37-års jubileum!!

Festkomiteén – Harry Arntsen, Alf Hodnemyr, Vidar Nordhagen og Elias Omdal byr på et herlig måltid og et fabelaktig program som holdes hemmelig helt til dørene åpnes i Kantinen mandag 11. april kl. 19.00.

Selvsagt blir det premieutdeling til trimmere og skiløpere og andre som har fortjent anerkjennelse.

Meget viktig: Alle ansatte og alle pensjonister er automatisk medlemmer av bedriftsidrettslaget og er velkomne sammen med ektefeller (ledsagere).

Tegningsliste blir utlagt i vakta og ved sentralbordet 7. april og innføres 10. april kl. 16.00. Telefon 55 711.

Festen er gratis!! Meld deg på!!

HØRT I B.B.C.

Den mannen er virkelig musikalsk som, når han hører kvinnesang fra badet, legger øret til nøkkelhullet.

Etter en god middag er vi i stand til å tilgi alle – til og med våre slektninger.

Oscar Wilde

Ingen hadde levert inn løsnning av fotorebusen i julenummeret.

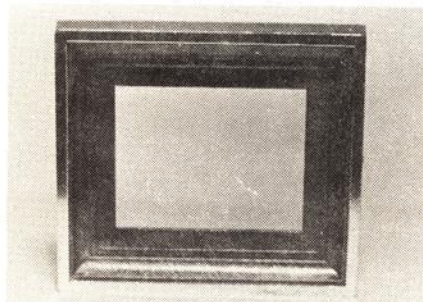
Det var synd! Hadde vare **en** levert inn **ett** riktig svar av 14, ville vedkommende fått en fin premie. Riktig løsnning var:

Bilde nr.:

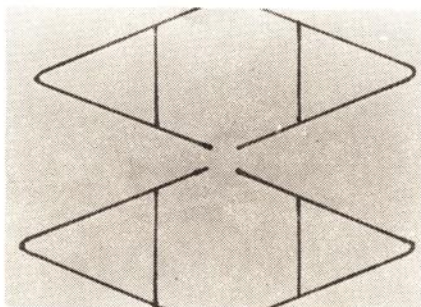
1. 5 krone på høykant
2. Spikerhode
3. Lyspære
4. Negl-klipper
5. Hylser til papir
6. Eple
7. Ringperm

8. Sigarett/askebeholder
9. Lebestift
10. Termometer
11. Sigarett
12. Rasp (f.eks. til grønnsaker)
13. Eggedeler
14. Ostehøvel.

Vår fotograf Reidar Liane håper på at denne fotorebusen skal bli lettere å løse. Hvilke 10 avdelinger på Hunsfos siktes det til med disse bildene?

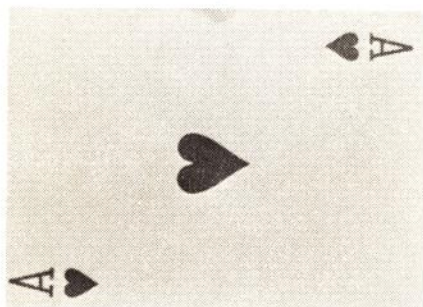
1

2

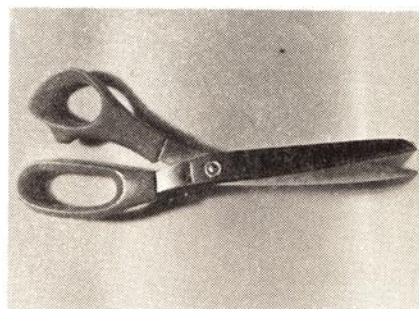
3

4

5

6

7

8

